

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob torekih, četrtekih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za en mesec . . . 1.—, za tri mesece . . . 3.—,
za pol leta . . . 5.—, za leto . . . 10.—.
Naročila se plačevati naprej na naročbe
kroz priloženo naročilno se upravo se
sriva.

Fesamišne številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.
Izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglas se računa po tarifu v petlin; za
naslove s debelimi črkami se plačajo
prestop, kolikor obsega navadnih vrst.
Poslani, osmrtnice in javne zabave,
mač oglasit itd. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredu
ulica Cassara št. 13. Vsako pismo naj
biti frankovano, kar nefrankovano se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Narodno, reklamno in oglasno spre-
jema upravništvo ulica Molina pla-
colo št. 3, II. nadst. Narodne in oglasne
je plačevati loco Trst. Odpre reklama
cije se prosto pošilja.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč.“

Morituri vos salutant!

„Slovenski list“ prinaša nastopni dopis iz
Istre:

„Pač nisimo mislili pred malo časom, da bi
se mogel kdaj uresničiti tužni vaklik vrlega po-
slanca Spinčiča. Toda sedaj se bojimo, da se morda
uresniči. Kako bi ne bil opravičen naš strah, ko
se z nami Slovani v Istri postopa uprav barbarški,
ko večina v deželnem zboru, sestavljena po kri-
vičnem volilnem sistemu, z našimi zastopniki in
z nami dela uprav na brutalen način, a vlada —
molči! Dozdeva se nam, da je vlada popolnoma
pozabila na l. 1848. Dokumenta iz l. 1848, ka-
tera smo čitali v naših listih, nam dajeta dokaj
razmišljati. Kako so nas takrat cenili, kako so
nam takrat zaupali! A sedaj, kdo se zmeni za
nas, ko nas nihče ne rabi! — Deželni zbor istrski
je pravi „unicum“ na svetu. Povsod je najti večin,
ki tudi uporabljajo svojo moč, vendar — razun
v Trstu — je ne zlorablajo, še manj pa, da bi
krivično postopala, a v istrskem deželnem zboru
godi se še huje! Večina grozno terorizuje in za-
sramuje manjšino in pomaga ji galerija, nalašč
najeto za to. Stari predsednik izpraznjuje sicer gale-
rijo, a vse to je le „pre forma“, saj dobro ve,
da se ne izprazni, ampak se drhal le poskrije.
Prav res, italijanske opice med večino in galerijo
hočejo posnemati dunajske „volke“, samo s tem
razlikom, da je ropetal na Dunaju le Wolf, a v
Pulji bi ga smeli imenovati „tigr“! Škoda res,
da nihče izmed Italijanov v zbornici nima tega
imena! Na vse izbruhe „avite culture“ pa vladni
zastopnik lepo — molči, češ, jaz nisem policijski
komisar! Le gladite jih, da vas enkrat bolj
ogrizejot!

Navzlic temu se pa vendar italijanska ve-
čina boji za prihodnost. Kaj delajo Italijani, da
bi si osigurali pozicije za vedno? Najprej hočejo
razdeljevati vse večje občine, toda le one, katere
vodi slovenska ali hrvaška stranka. Na ta način

bodo, si mislijo, gotovo zmagevali. Poskus je jako
dober in sem pa tje tudi ne bode brezuspešen,
dasi tudi s tem ne dosežejo popolnoma svejega
namena. S svojo brutalno večino — „brutalitá dei
numeri“, bi sami rekli — hočejo uničiti slovenske-
hrvaške občine. Na vrsti sta letos mestna občina
Pazin in selska občina Pomjan. — Ko bi ne bili
prepričani o naklonjenosti vlade do Italijanov, bi
isti ne mogli upati, da bi vlada podpirala te na-
klepe; a ker je tudi želja vlade,
smo prepričani, da se Italijanom ugodí.
Naj bode, saj letos obhajame ravno 50 l., kar so
bili Slovani v Istri glavna podpora proti sovra-
žnim, t. j. italijanskim invazijam. Ako bi se po-
vratilo l. 1848., — kar Bog ne daj! — smo jako
radovedni, kaka vspodbujevalna pisma bi nam
dehajala sedaj. Slovani se v Istri ostali vedno isti
Slovani, a vlada, ki je Slované tako rabila takrat,
jih je ne le pozabila, ampak jih celo sistematično
. Zakaj nas tirate do obupa? Še naj-
dete zvestih in lojalnih Avstrijcev v Istri, a ti so
le — Slovani, katere In Italijani? Veliko
bi bile, ako bi med italijansko gospodo našli le
nekaj lojalnih mož. Mi opažamo še to, da bi z
razdeljene občine pomjansko bile potem vse občine
ob morju od Trsta do Pulja v rokah italijanskih
iredentistov in iredentistično navdahnjenih propalic.
Tudi to ni brez pomena in bi znalo biti kdaj
silno nevarno za korist države. Dobro zori Istru
za odpad.! Le naj si spleta bič, ki
zna postati za nje pekoč. Da se ljudstvo zatre
politiški in da se mu v srcu uduši avstrijski čut,
za to poskrbi ta laška gospoda, a da se ljudstvu
odvzame verski in s tem tudi avstrijski čut, to
pa naj poskrbi — žali Bog! — duhovščina, katero
si vzgoje šela s pomočjo framažonske „Lege na-
zionale“. — S tem dosežejo največ, kakor vidimo,
saj je mlajša italijanska duhovščina „Amicov“
barve, ki je Slovanem silno sovražna. Gorje
ljudstvu, kadar pride med nje še du-
hovščina, vzgojena po Leginem re-

ceptu! In italijanska mladina že sedaj dobiva
podpore od framažonske „Lege nz.“; česar pa ne
more storiti ta, doseže popolnoma novo društvo
„Unione di S. Giusto e S. Nazario“, društvo, ki
ima edini namen: poitalijančevati slovenske mla-
deniče v semenišču. — Ti dve društvi vzgojiti
torej duhovščino, katero bode pročinjal duh fra-
mažonskega društva „Lege nazionale“. — Ako
poidemo tako dalje, se gotovo v bližnji prihodnosti
izpolni obupni klic: „Morituri vos salutant!“

Poučeni po zadnji zapleni našega lista radi
penatiza nekega, po naši sodbi jako krotkega
članka v „Slovenskem narodu“, popolnili smo pi-
kami nekatere odstavke v predtoječem članku
in prepuščamo cenjenim čitateljem, da si po svoji
razsodnosti povežejo misli. Mi gojimo sicer bla-
žilno uverjenje, da v gospodu dopisniku je nekoliko
preveč pesimista glede na končni uspeh borbe
našega naroda v Istri z nasprotniki — na vseh
straneh. Mi opiramo svoje nado na prepričanje,
da jedro našega ljudstva je še take zdravo in njega
duševna narava še itako nepokvarjena, da
sledajč vendar srečno prebije to hudo krizo: da
naraščajoča zavest vendar paralizuje pogubne,
ekuzovalne vplive. Ali, kar pripoveduje dopisnik o
naporih v našo pogubo, o načrtih nasprotnikov v
zatrte naše narednosti s pomočjo cerkve:
te je gola, žalostna, popolna resnica.

Zato svarimo po vsej pravici gospoda v
škofjskih pisarnah v Trstu in v Poreču, sicer bi
res utegnil priti čas, ko bode morali gledati, kako
jim italijanska peplava ednaša
stebre, na katerih sta slonela verski
čut in ravne življenje gledati,
a ne bodo mogli pomagati več, ker jim bodo ve-
zane roke po vrvi, katere se sami pomagali plesti se
svojo pasivnostjo takrat, ko se se pod pretvezo
skrbi za naraščaj italijanske duhovščine snovali
načrti, nabirali denarji, korumpirali duhovniki in
gladila pota idejam „Lege nazionale“, idejam, ki
so se poredile hkratu z borbe Italije proti Sv.

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Podravski.

Tuja oseba je ustopila ter molče obstala na
pragu. Sedaj je bilo moči opaziti, da ima na rokah
otroka, bledejšega od kosti, z zasnelimi ustnicami.
Izpod plahte mu je molela ročica, tanka kakor
vejlca.

„Kaj pa delaš ti tukaj ob takem vremenu?“
je vprašal Pola.

„Službe iščem“, je odvrnila.

Ogledala se je po sebi, iskaje stela. Ker pa
ga ni našla, umaknila se je nazaj k vratem ter po-
členila k steni pri pragu.

„Po vasi pripovedujejo“, je dejala s hripavim
in jednoličnim glasom, „da imate sedaj mnoge de-
narja. Mislim sem, da potrebujete deklet in evo,
tukaj sem.“

„Mi ne potrebujemo deklet“, je rekla gospo-
dinja. „Saj imamo Magdaleno in še ta nima vča-
nih kaj delati.“

„Kje si se potikala po leti, da sedaj nimaš
službe?“ je vprašal Polž.

„Po leti sem hedila po žetvi, a sedaj me
nihče noče vzeti z otrokom. Ko bi bila sama, rajše
bi me vzeli.“

V tem hipu je ustopil Ovčar ter osupneno
obstal, zapazivši Zofijo.

„Od kod si se ti vzela?“ je vprašal.

„Iščem službe. Pripovedujejo, da je Polž se-
daj bogat, torej sem ustopila, misleča si, morda
me vzame za dekle. Toda z otrokom me nočejo
tudi tukaj.“

„O za Bega! za Boga!“ je šepetal hlapec
o pogledu na ravščino, ki je bila še večja od nje-
gove.

„Matijček, čemu tarnáš tako nad njo, kakor
bi te grizla vest“, se je oglašila trpko gospodinja.

„Saj se vsakemu stori milo, ko vidi tako ne-
srečo“, je zamomljaj Polž.

„A najbolj sveda enemu, ki je tega kriv“,
je odvrnila Polževa.

„Jaz nisem kriv“, je rekel Matija pomigaviši
z rameni. „Toda človeku se vendar smili otrok.“

„Pa ga vzemi, ako se ti smili“, je odvrnila
jezno gospodinja. „Kaj ne Zofija, da daš otroka
Ovčarju? . . . Kaj pa je: fant ali dekle?“

„Dekle“, je zašepetala Zofija gledaje Ovčarja.
Sedaj jej je dve leti. Na to je dedala:

„Ako hočeš, pa jo vzemi.“

„Kaj meni ona mar“, je odgovoril hlapec,
„toda škoda je je vendar-le.“

„Ako hočeš, pa jo vzemi. Vzemi jo, ako
hočeš. Polž je sedaj bogat in tudi ti si bogat.“

„Kajpada je Ovčar bogat. Na jedno nedeljo
zapije po šest rubljev“, se je rogala Polževa.

„Ker je tak bogatim, da zapije po šest rub-
ljev v nedelje, pa naj jo vzame“, je govorila Zo-
fija čimdalje odločnejim glasom.

Izlekla je izpod plahte otroka ter ga
položila na vlažno tla. Zdele se ti je, da je bilo
dete v tem hipu še bledejšo, toda ni dalo glasu
od sebe.

„Neumna je tvoja šala, Neža!“ je zamrmral
Polž šepi.

Zofija se je zleknila ter ustala na ravne
noge.

„Eve, kako lahko mi je vsaj jedenkrat v živ-
ljenju!“ je dejala z vzvišanim glasom in oči so
se jej lesketale. Večkrat sem si mislila, da ne
vzdržim, marveč je sunem nekam, v jarek ali v
vedo. Toda, ako jo hočeš, pa jo vzemi. Vzemi
jo, vzemi ter mi je dobre oskrbuj, kajti, ako se
kedaj vrnem ter je ne najdem, pa ti izkopljem
oči.“

„Gevoriš kakor obsedena“, jo je pekaral Polž.

„Prekrižaj se.“

„Naj se oni križa, ki gre v smrt; jaz pa
grem le slušiti. Gevorili se, da ste sedaj bogati. . . .
Mislim sem, da potrebujete deklet ter da stopim k
vam. Ako me ne potrebujete, pojdem dalje.“

(Pride še).

stelici. To spoznanje pride gotovo, samo najgledajo gospodje, da na bole, kakor rečeno: prepozno!

Zato jim kliče mo se enkrat: Videant consules!! Z našim življenjem pade tudi vaša stvar. Naš propad, vaša škoda!!

Deželni zbor istrski.

I. X. seja dne 10. februarja 1898.

(Dalje.)

Posl. V. Spinčić je v nastopnem krasnem govoru pobijal trditve, ki so jih navajali nasprotniki v prilog Bartolijevemu predlogu za proglašanje italijansko-slovenskega jezika za državni jezik.

Visoka zbornica! Spoštovani gospod Tomasi je govoril pesniški svoje vrste, torej mu nočem slediti v njegovem govoru (na galeriji vrisč). Na jedno njegovo trditev treba pa vendar, da se ozrem. On je hotel stvar shkati tako, kakor da avstrijske vlade ustvarjajo Hrvate, ker da so v letu 1880. ali 1860. Slovani Istre bili upisani kakor „Iliri“, leta 1890. pa že kakor Srbo-Hrvati. Gospoda moja! Ako mislite, da je to zgodovinska istina, da so avstrijske vlade ustvarile Hrvate, tedaj se varate zelo. Hrvatski jezik in hrvatsko ime živita v Istri že nad 1000 let. Med ostalim ju najdemo v „razvodu istrijskom“ iz začetka 13. stoletja, kjer je rečeno izrešao, da je ta razvod istrijski pisan za gospode po „nirski“, a za ljudstvo latinski in hrvatski. To naj si zapomni tudi gospod vladni komisar, kajti meni se dozdeva, da je tudi v krogih vlade takih, ki bi hoteli, da sta narod hrvatski in jezik hrvatski nova v Istri. Da vi, gospoda od večine, tako ljubite Benetke, jaz vam tega ne zamerjam toliko. Tudi med našimi ljudmi je tudi debrih spominev nanjo. Povedati hočem vam, da so se v Benetkah tiskale mnoge knjige za cerkveno rabo med našim hrvatskim ljudstvom v Istri, in da se je jezik v teh knjigah, ki so se tiskale v Benetkah, imenoval hrvatskim. Ime hrvatski torej ni novo, kakor da so je ustvarile avstrijske vlade, ampak obstoji, odkar je našega naroda v Istri; a ravno avstrijske vlade so bile, ki so hoteli, da bi zatrele to ime, ki je sveto vsakemu Hrvat, naj ga že imenujejo Slovan, Ilir ali Srbo-Hrvat. Toliko predgovorniku, spoštovanemu gosp. Tomasiju.

Sedaj pa mi je spregovoriti nekoliko besed g. predlagatelju spoštovanemu dru. Bartoliju. On je rekel, da je predlog, ki ga je stavil se svojimi tovariši, pravičen, da je logičen in da je umesten. Pravičen, gospoda moja, ne more biti ta predlog, ker zastopnikom 185.000 ljudi jemlje pravico, poslušati se svojega jezika v zakonodavnem zastopu, ki se posvetuje za vso to deželo in kjer je večina prebivalstva žnjimi, četudi so zastopniki tega naroda tu v manjšini. Ta predlog se ne more imenovati pravičnim že iz naravnega razloga, ker narava daje vsakomur pravico, da čeni svoj jezik in ga rabi. Ne more biti pravičen na dalje radi tega, ker je nasproten državnim temeljnim zakonom. Ne more biti pravičen, ker je nasproten izrecni volji Njegovoga Velikanstva, kakor je to dobro povedal tovariš dr. Mate Trinajstić. — Ne vem pa, kako bi mogel biti logičen ta predlog, a ne vem tudi tega, kakaj naj bi bil umesten. Gospod predlagatelj ni dokazal tega.

Gospoda moja! Italijanski jezik se rabili tudi naši poslanci od leta 1861. (Na galerijah ironično ploskanje) a tudi s tem, da so govorili italijanski, niso dosegli ničesar. Ko smo mi došli v zbornico leta 1883, smo prvič spregovorili v hrvatskem jeziku v tem deželnem zboru istrskem. Poleg tega smo govorili tudi italijanski, in sicer več nego hrvatski; in to sosebno naš bivši tovariš, sedaj monsignor Zamlić, dr. Laginja in jaz. Ali pa se kaj keristili naši govori in predlogi in tudi če so se dotikali največjih potreb našega naroda? Vi niste hoteli glasovati za njih, ker niste imeli nikdar srca za narod naš, ker niste nikdar ničesar storili zanj, ako ne po sili ali pa pod pogejem, da se poitalijanči, da postane Italijan. Govorili smo v jednom in drugem jeziku, a ko smo videli, da vse to nič ne koristi, rekli smo: govoriti hočemo samo v svojem jeziku, v jeziku naših volilcev in večine naroda v Istri, da tako rešimo sveto pravo naroda, da pokažemo, da povzdamo smemo govoriti v svojem jeziku, da povzdigamo zavest v narodu našem, da isti ne bode

mislil, da le v svojih hišicah sme govoriti in v cerkvi moliti v svojem jeziku, in to posebno v tej dobi, ko ga prezirajo skoro povsodi, a v najnoviji čas tudi v cerkvi! (Na galerijah ironično ploskanje. Predsednik je zvonil.)

Pred malo dnij sem čul, da duhovniki, ki so bili vzgojeni tudi omim denarjem, katerega je dal deželni odbor iz deželne blagajne naše, so se vzpeli tako daleč, da zatirajo vsako sled jeziku našemu v cerkvi, da nočejo na sv. krstu niti malo besed izreči v našem jeziku, v katerem se je na stotine let vršil ves krst, in da nočejo kratiti niti tedaj, ko se jim zankazali viši poglavarji njihovi. Tako daleč smo prišli. Čim bolj gredo za tem, da se potlača naš jezik, tudi od strani sedaj viših sedaj nižih cerkvenih poglavarjev, tem večja je naša dolžnost, da povzdigamo svoj glas v obrambo jezika in naroda, ki ni bil, ni in tudi ne bode italijanski nikdar!

Gospoda moja! Predlagatelj dr. Bartoli je rekel, da se le prevzroča izguba časa, ako govorimo v našem jeziku. Izguba časa se marveč prevzroča s tem, ako se uvaža na galerijo ljudij, ki ne dajo miru, ki nas vznemirjajo, da se mora pretrgavati seja po 10 in več minut, dokler se ne ustanovi mir vsaj nekoliko, da se more zopet nadaljevati seja. Mi bi imeli kaj govoriti ure in ure, a ne delamo tega. Saj vidite sami, da se omejujemo na najglavnejše stvari, v te, da rešimo vsaj svojo čast in čast našega je ika, a da vas na drugi strani ne utrudujemo preveč. Vi, gospoda, s tako galerijo provzročate zgubo časa, a ne mi, ker govorimo v svojem jeziku.

(Zvršetak pride.)

Politiške vesti.

V TASTU, dne 28. februarja 1898.

Sramoto, ki so jo doživeli v deželnem zboru istrskem, bi radi pokrili laška gospoda. Kolikor jim je na razpolago sofistike, laškega šarlatanstva in drznosti v zavijanju dejstev, vse je moralo stopiti v akcijo, da bi dokazali, da se je blamirala prav za prav slovenska manjšina zbornice, ker je izstopila brez razlogov in se potem pevnila vendar-le. Seveda treba postavljati na glavo vse zakone zdrave logike, ako hoče kdo po dejstvu, da je manjšina protestovala proti rečenemu sklepu in da je krena, skoro bi rekli, ostentativno naglo pritrčila nje menenju, uničivši oni sklep večine — ako hoče kdo, pravimo, po tem dejstvu izvajati zaključek, da so se blamirali oni, ki se imeli prav, in da triumfujejo oni, ki se dobili tako moralno pljusko od Najvišjega sodnika v državi.

Stvar je vendar jasna, na dlani. Naši so se odločili za politiko abstinence ob jednom konkretnem slučaju, le radi jednega konkretnega sklepa. Čim je bil uničen dotični sklep, odpadel je tudi razlog za abstinenco. Te je vendar logično. In ker so naši poslanci pametni ljudje in logične misleči možje, povrnili so se v zbornico. In to ne le brez tiste sramote, katere bi jim hoteli natvezati sedaj z vso silo ravno oni, ki imajo cele gremade razlogov, da se sramujejo, ampak ponosnega čela, kakor triumfatorji so se vračali naši v zbornico, dobivši z najvišjega mesta potrdilo, da je bil njihov protestni korak popolnoma opravičen; vračali kakor priče sramote, ki so jo doživeli italijanski poslanci.

To peče, to boli, in stokrat huje one, ki hočeje na vsaki način uveljaviti svojo trmo in svoje krivično voljo: ukljub vsaki avtoriteti in ukljub redu, ki je v podlago tej državi.

S prva so italijanska glasila molčala o Bartolijevem sklepu, da bi tako vzbudila menenje, kakor da naši niso zapustili zbornice radi rečenega sklepa, ampak lahke misljeni, le radi pritiskanja z galerije deli. In smešili so potem manjšino, češ: ker so zapustili zbornico le radi galerije in ker se v tem pogledu ni spremenilo ničesar v prilog manjšini, je bil izstop le prazna komedija, iz katere se je izcimila blamaža za manjšino zbornice, ko so se osramočeni morali povrniti v zbornico, ker so se bali izgubiti svoje mandate.

Tako so italijanska glasila slikala v prvi hip vso stvar. Da je to bila le drzna falsifikacija dejstev, to mora biti jasno vsakomur. Ker je neteriška resnica — kakor rečeno že gori —, da so slovensko-hrvatski zastopniki ostavili zbornico le radi označenega konkretnega sklepa, so tudi niso mogli

povrniti v zbornico osramočeni, ampak se zavestje zmagovalcev.

Poreška „Istria“ je menda vendar jela slutiti, da z jednostavno eskamotazo Bartolijevoga predloga in sklepa, ki mu je sledil, še vendar ni pokrita — laška sramota in da valje vsemu takemu zavijanju mora biti vendar uverjen vsakdo, da je hrvatsko-slovenska manjšina zadobila najslajnejše zadoščenje.

Poreški list se je jel torej upirati v drugi sméri. V svoji zadnji številki dokazuje namreč, da sklep po predlogu Bartolijevem ni mogel biti zadostnim vzrokom za izstop, češ, da s tem predlogom se je le potrdilo še jedenkrat dejstvo, kateremu je že pritrčila tudi vlada. Bog naj razume te ljudi! „Piccolo“ in „Istria“ se delata tako, kakor da je le vlada odrekla potrdilo onemu sklepu, in ne črhneti ni besedice o tem, da je bila ona izjava cesarski reskript, hkratu pa trdita, da vlada soglašala z dotičnim sklepom! Kako se strinja to, kje je logika tu? Vlada ni hotela potrditi nečesa, z čemer — se strinja! Sicer pa je pripoznava vsa laška sramota že v tem, da jih je sram povedati, da je bil njih sklep uničen s prestola doli. Zopet nov dokaz o drznosti, s katero laški listi falsifikujejo, ali pa zatajujejo dejstva in sleparijo svoje čitatelje!!

Kako more torej „Istria“ očitati našim poslancem, da se uprizorili kmedije? In da so le v strahu radi mandatov pribežali zopet v zbornico? Kako more trditi, da naši poslanci nimajo pooblastila od svojih volilcev za politiko abstinence?

Za razmerje med hrvatsko-slovenskimi poslanci in njih volilci naj se ne briga „Istria“! Naj bi se raje malce ozrla po nekih znamenjih v Poreču in Rovinju, znamenjih, ki se kažejo za sedaj še le v meglenih, nedolotnih obrisih. Po teh znamenjih bi bilo soditi, da res pride prej ali slej do hudih obračunov med volilci in — italijanskimi poslanci, da torej res pride dan, ko bodo — kakor je vzkliknil modri in dalekogledni Laginja — na galeriji deželnega zbora istrskega ploskali današnji manjšini!!

Slovenski volilci v Istri pa morajo biti poneseni na svoje zastopnike, ki toll pogumno in previdno branijo ustavne pravice in čast večine prebivalcev v deželi; in poneseni smejo biti, da se jim njih zastopniki priborili toll sijajno zadoščenje, kakoršne je cesarski reskript — in ne vladna naredba, kakor falsifikujejo laška glasila — s katerim se je uničil označeni atentat deželnozbornice večine na pravico in avstrijsko ustavo, in s katerim so se na široko odprla vrata zbornice vračajočim slovenskim zagovornikom zakona in pravice.

Ako ima kdo vzroka do srda nad lastnimi zastopniki, so to le italijanski volilci, katerih zastopniki se se v svoji strasti, v svoji krivdnosti, se svojimi tiranskimi nagoni, ravno letos uprav zakopali do grla v — sramoto. In iz te sramote jih ne morejo izkopati vse falsifikacije in sofistike poreške „Istrie“. Ne, naši niso igrali komedije, pač pa ste igrali vi pravo tragikomedijo.

Na vaši strani, o gospoda, je vsa — sramota!

Deželni zbor Kranjski. Za udanostno addresso, ki je predložil deželni zbor kranjski povodom jubileja cesarjevega, imamo pred seboj dva načrta. Jednega je sestavil dr. Žitnik, drugega dr. Tavčar. O teh dveh načrtih spregovorimo nekoliko v današnjem večernem izdanju.

Deželni zbor češki je vsprejel minole sobote jednoglasno od addressne komisije predloženi načrt addresso. Nemci so dobili toliko zaželjeno in iskano pravezo za — beg iz deželnega zbora. Zgodila se je volja istega Wolfa, ki je par dni popred uprizoril nečuvno demonstracijo proti vladarju samemu, in ki je o tej priliki še apostrofiral zbornico, naj povpraša nemške kmete, kako da mislijo o takih udanostnih izjavah!! (Šlo je namreč za to, da se pooblasti deželni maršal, da v umestnem trenutku s posebno deputacijo odide na cesarski dvor cesarju čestitat povodom jubileja.)

Vodja Wolfovcev in Schöaererjancev se je torej zgodila. Nemci so torej zbežali iz dvorane v trenutku, ko je zbor jel razpravljati o addressi na krono.

Poročevalec dr. Kramar je protestiral proti temu, da se večini podtikajo izzivalni nameni. Ni jedne besede ni v tem načrtu, ki bi bila naperjena proti Nemcem. To naj bi bila provokacija, ako se deželni zbor v takih težkih trenutkih udano

in zaupljivo obrača do Njegovega Veličanstva? V tej adresi je povedano le vse ono, kar nas drži in smo po možnosti morali odstraniti vse ono, kar nas loči.

Na to je podal zastopnik vlade, grof Coudenhove čudno izjavo, ki je do skrajnega osupnila toliko češke narodne poslance, kolikor tudi plemstvo. Rekel je na kratko in suho, da vlada se ne udeleži razprave in se omejuje na to, da izjavlja najodločneje, da ne stoji na državnopravnem stališču adrese. Rekli smo, da je ta odločna izjava vlade naravnost osupnila vse člene zbornice, ker so jo po vsej pravici umeli kakor demonstracijo v prilog ravnokar izstopivšim Nemcem. Dr. Engel, v imenu narodnih poslancev, in princ Ferdinand Lobkovic sta energično reagovala proti tej izjavi. Dr. Engel je rekel, da je ravno izjava vlade najbolj dokaz za to, da je potrebna ta adresa. Govornik je namil tudi vladi, da je prav blizu trenutek, ko se zopet snide državni zbor. Motila se je vlada, ako je menila, da jo ima kdo na sumu soglasanja z državnim stališčem Čehov. Ako pa ona naravnost odreka opravičenost temu stališču, potem se je postavila v nasprotje z sedanjo ustavo. Govornik je prepričan, da se sedanji vladi ne posreči, da bi napravila mir v državi. Svetovalci krone se morajo povrniti k pogojem svobode v Avstriji. Avstrija mora postati zatočišče vseh svojih enakopravnih narodov! Le iz tega prepričanja se mora poroditi avstrijski patrijotizem. Knez princ Lobkovic je bil jako kratak ali lapidaren: izjavil je jednostavno v imenu svojih somišljenikov, da oni se nimalo ne brigajo za stališče vlade, ampak se hote držati svojega stališča. Ta kratka izjava je tako jasna in mnogoobsežajoča, da jo mora umeti tudi baron Gautsch. — Slednjič se je začudil še poročevalec dr. Kramář temu, da se je vlada pokazala odločno najprej proti Čehom. Večina deželnega zbora ni zaslužila tega, kajti žrtvovala se je dovolj. In govornik je zaključil: Vlade prihajajo in odhajajo, kar pa ostaja, je: zvestoba prepričanja, zvestoba programu, zvestoba zgodovinskim tradicijam in vera v to, da smagajo slednjič pravica in pravičnost in najlastneja korist države!

K položaju. Po razpravi minele sobote v deželnem zboru češkem se je vendar zblistrila slika. Seveda le v jednem pogledu. Slej ko prej ne vemo ničesar, kako se razvijajo stvari, slej ko prej ne vemo ničesar, da-li ima baron Gautsch sploh kak program za svoje postopanje v državnem zboru, slej ko prej ne vemo, kako bode razmerje med skupinami na desni in med vlado, slej ko prej ne vemo, kake so nakane vlade, ako ne bode možno spraviti na dele naš parlament, slej ko prej stojimo torej pred temne sliko in niti ne slutimo, kaj nam utegne prinesiti bližnja bodočnost, ali jedno vemo sedaj: vlada bode imela proti sebi toliko Nemce, kolikor Čeha, ako je resno mislila z izjavo, ki je je podal nje zastopnik v deželnem zboru češkem! Vlada je napovedala boj državnopravnemu programu Čehov in govornika dr. Engel in princ Lobkovic sta energično pobrala zalučano jima rokevice in sta napovedala boj vladi. Čeha je vlada pahnila od sebe, Nemci pa se ne bodo smeli postaviti na nje stran, ker ne bode dovolil tega — gospod Wolf.

Črtaje položaj pravi pražka „Politika“, da je zistem grofa Taaffe-a sedel v tem, da ni zadovoljil nobene stranke; grof Bađeni je hotel zadovoljiti vseh. Ves program Gautschev pa je v tem, da bi hotel združiti oba ta dva zistema. — Skere da je res tako. Same to se bojimo, da baron Gautsch obsedi na tleh med tema zistemema.

Nemci pomnožé mornarico. Nemška vlada je getova, da dobi veliko večino glasov v državnem zboru za načrt pomnoženja in za odobrenje proračuna za mornarico. Proti bode glasovali samo ljudska stranka, socijalisti in Poljaki. Ta proračun bode veljaven za sedem let.

Atentat na grškega kralja. V soboto zvečer ob 5. uri pop. vračal se je grški kralj s princezo Marijo v kočiji z Phalerona v mesto. V obcestnem jarku sta bila skrita dva človeka, ki sta ustrelila na kočije sedemkrat. Kralja in princezi se ni pripetilo nič zlega; le jeden kraljev jezdec je bil ustreljen v roko. Napadovalca sta pebegnila. Vent o tem atentatu je vzbudila veliko gibanje v Atenah.

Različne vesti.

† Jakob Zajec. Dne 23. m. s. ob 9. uri zvečer zgodila se je na postaji v Klosterneburgu pri Dunaju grozna nesreča. Mimo vozeči brzovlak je zgrabil preblizu tira stoječega pravnikar Jakoba Zajca in ga tako silno vrge ob tla, da je obležal mrtav. — Jakob Zajec je goriški rojak, doma s tolimskih hribov. Sreča mu ni bila nikdar mila. Naj v miru počiva!

Strossmayer vseučiliščnikom zagrebškim. Biskup Strossmayer je pisal nastopno pismo vseučiliščnikom v Zagrebu:

Slavni moji vseučilišni meščani!

Htala Vam iz vse duše in iz vsega srca na krasni čestitki povodom 60-letnice spemina mojega duhovskega delovanja. Bog Vas obilno blagoslevi vse in obdaril svojo srečo vsakegar. Vseučilišče ni le izver svetlobe, brez katere ne more živeti nijeden narod, ampak je zajedno tudi izvor svete vere, onih vzvišenih kreposti Svetega evangelja, brez katerih ostaja nečimurno in prazno vse znanje. Bodite uverjeni, da jaz močno ljubim vseučilišče in da želim iz vsega srca, da se isto popolni čim prej (vseučilišče v Zagrebu nima še medicinske fakultete). Ni res, kar pravijo, da temu še ni čas; za to je cele skrajni čas, kajti naša mladina težeča po zdravniškem znanju in zdravniški umetnosti, se klati od nemilega do nedragega, predno dospje do zdravniških in lekarniškikh listin. Greh je, da mladina v svoji slavni in velezaslužni domovini ne more dobiti zdravniških in lekarniškikh nauk. Kakor da sedaj hočem jaz tudi odeslej pripomoči rad, da se to izvede. Še enkrat: Bog blagoslevi naše vseučiliške mladine!

Djakovo 23. febr. 1898.

Vaš prijatelj in somišljenik

Josip Juraj Strossmayer,
biskup

Uradni jezik na dunajski univerzi. O priliki neredov in grdi činov, katere so provzročevali nemški burši na dunajski univerzi, so se pritožili slovanski dijaki, radi krivic, na rektorat v posebni spomenici. Ta spomenica je bila spisana v nemškem jeziku in ni bila sprejeta. Da bi se v bodoče ne pripetilo več kaj tako „groznega“, je sklenil akademični senat, da morajo biti vse prejšnje dijakov za univerzitetno pisarno spisane v nemškem jeziku. Blagor tebi, o nemški šovinizem: vsi so ti na uslugo in na vseh straneh.

Hrvatski visokošolci v Budapešti so si ustanovili svoje društvo „Krešimir“. Dotična pravila so predložili v potrditve madjarske vladi. Ta jim je vrnila pravila z utemeljenjem, da obstoji v Budapešti še madjarsko akademično društvo, h kateremu naj se pridruže tudi hrvatski dijaki in se take približaje madjarskim kolegom. Tako utemeljevanje bi smatrali mi za navadni madjarski „Witz“, a tega ne moremo, kajti to je žalibog gela resnica. Svoboda na Madjarskem je res obdunovanja vredna. Ali še čudnejši fenomen so oni Hrvatje, ki v zlic vsem takim pojavom vendar verujejo še vedno, da so Madjari, Hrvatom — bratje!

Novi metropolit srbski. Metropolitom srbskim je bil izvoljen v nedeljo vladni kandidat škof Innocent v Nišu s 25 glasovi. 9 glasov je bilo razcepljenih. Kralj srbski je že potrdil te volitev. Svečano umeščenje se je izvršilo večeraj.

Čuden slučaj. Udova Dalla Torre je šla po ulici delle Beecherie. Neki mladenič ji je ponudil nekaj blaga na prodaj. In o slučaj: žena je spoznala takoj, da je to blago njeno, ki jej je bilo ukradeno v soboto po noči. Poklicala je redarja Galiča, ki je odšel v zapor tega nepoštenega trgovca, ki pa je izpovedal, da mu je izrečil blago v prodajo oni drugi mladenič, kateri je zbežal ko je ugledal redarja.

Poskus samomora radi — pusta. V Lahovicah na Češkem ustrelil se je med plesom še ne 20 letni mladenič v prsi. Krogla mu je običala v jedni kosti. Na prašanje, zakaj je to storil, je odgovoril: „to sem storil iz žalosti, ker bode v kratkem konec pusta“.

To mora biti pravi pustni — norec.

V zapor so odveli v nedeljo ponoči neke 19letne Marijo G. iz Sežanskega okraja, radi postopanja. Isti večer je obiskala v družbi nekega B. J. več tukajšnjih kršom ter se ga nalezla, da je zaukala na ulici.

Tatvina. Alojziju Tavčarju, na ulici Belvedere

št. 57., so bili ukradeni zlata ura, zlat križec in zlat gumb. Vrednost 60 gld.

Zver v obliki matere. Udova Anastazija Kanas iz Lonzove blizu Tarnopola bi se bila rada zopet omožila. To jej je pa ovirala njena hčerka. Da doseže vendar svojo nakano, je zaklala ta zver lastno hčerko ter vlovila vso krv, ki je odtekla hčerki, ter jo izpila. S tem je hotela odpraviti sledove krvi.

Srce na desni strani. Neki dečko je prišel radi silnega kašlja v bolnišnico v Moskvi na Ruskem. Zdravnik je zapazil med preiskovanjem, da ima dečko povsem zdrava pljuča, a da ima srce na desni strani mesta na levi. Bratje dečkovi so ustvarjeni povsem normalno.

Loterijske številke izžebane dne 26. t. m.:

Trst	53, 29, 70, 39, 23.
Line	33, 48, 89, 31, 45.

Nekaj o grafologiji.

Grafologija je psihologija in fiziologija pisave, je neko relativno znanstvo, katero nam podaja sredstvo, da z raznih znamenj spoznavamo značaj človeka. Pod besedo značaj razumemo ono množino duševnih in telesnih lastnosti, ki stalno ali mimogrede razločujejo posamečnika od drugih oseb. Dotični znaki, ki nam prikazujejo posamične lastnosti, pa ne obstoje — kakor bi mislil kdo — v kaligrafičnih črkah, temveč v neznatnih in posebnih potezih. Opazilo se je, da je neznatne predrugačenje formalne pisave v zelo ozki zvezi z individualno različnim zavestnim in nezavestnim dušnim stanjem. Kake pa spoznavamo značaj po pisavi? Ravno tako, kakor spoznavamo pijance po hrepečem in nestalneže po nekakem tihotapnem govorjenju. Kakor govor tako je tudi pisava prenos misli, duševnih vtisov in lastnostij. Ker pa glasevi nastopajo hipno; zate podajajo le mračnih obrisov. Vse drugače je pri pisavi, katero opazujemo lahko dlje časa. Občutki in misli se porajajo v možganih ter potem, brez naše vednosti in pod uplivom motoričnih živcev, prehajajo v kite in pero. Ko človek piše, tiči se svojimi mislimi jedino le v peresu in roki, ki je posredevalka med možgani in prenosom na papir. V roki se oživljaje neka gibanja, iz katerih postajajo znamenja, ki opazovalcu dovolj jasno prikazujejo duševno stanje, kajti kakoršen je človek, taka je tudi pisava. Ako je pisava nejednaka, nejednak je tudi dotični pisec, to pa: v svojih mislih in dejanjih. Ako je pisava hitra, jednaka in elegantna, potem si lahko mislimo, da nimamo opravila z učenim človekom: keder toliko elegantnejše svojo pisavo, ta getovo ni modrijan. Te so občni znaki, katere lahko opata vsaki negrafolog; vse drugače so posebna znamenja. Na posebnih znamenjih treba točno paziti na oblike črk, paraf, ločnice, temeljnih, lasnih in poprečnih črt. Vsaka še tako neznatna poteza ima svoj pomen za praktičnega grafologa. Več enakih pik, potez ali zavijalč vstvarja neko lastnost in več takih lastnosti celotne duševno sliko. — Je-li pa dotična slika zanesljiva? Jaz bi rekel: da! Kajti bavim se praktično s te vélo ter moram priznati, da desedaj še nisem imel povoda dvemiti na zanesljivosti grafologičnih znamenj. Seveda, je tudi takih pisav, ki zelo otežujejo dobro analizo; n. pr. ako je predrugačena namenoma ali pa ishaja od ljudij, ki težko delaje ter le vsake svete čase prijemaje za pero, Tudi bolezen, jeza, razburjenost, žalost in veselje vpliva več ali manj na pisavo. Pred seboj imamo dva pisma od jedne in iste osebe. Prvo je zelo karakteristično: prikazuje vstrajnega, ponesnega in v zadovoljstvu živečega moža; drugo pa nam predečuje bolnega in melanholičnega starca. Prvo je bile pisano pred jednim letom, ko se je mož nahajal v polni sreči; drugo pa pred nekoliko dnevi: po smrti njegove ljubljene hčerke. Mož je pisal v skrajni žalosti, toda čez nekoliko časa bode imel zopet svoje prejšnjo pisavo. Vseled tega je razvidno, kako potrebno je, da se pisec — kadar piše za analizo — nahaja v normalnem položaju in duševnem stanju, če hoče dobiti dobro in zanesljivo karakteristično sliko.

Ako želi katerih cenjenih čitateljev, da mu analiziramo pisavo, prosimo, naj nam piše in pismu priloži 30 nč. v poštnih znamkah — po odbitku treškov za frankirani odgovor — za naše pre-

koristne „društvo sv. Cirila in Metoda“. Pisma sprejema gospa Marija Skrinjar. (Via Stadion, št. 19. Trst.) Nabrani znesek objavi se svoječasno v „Edinosti“.

Trst, dne 26. febr. 1898.

Atanasijev.

Najnovejše vesti.

Trst 26. Minister za pravosodje je podelil sodnemu adjunkt Viktoriju vitezu Fröhlichu Fröhlichu mesto sodnega adjunkta na okrajnem sodišču v Sežani.

Budimpešta 27. V ministerskem svetu, ki se je vrnil danes pod predsedništvom cesarjevim, je bilo sklenjeno, da je delegacije sklicati v Budimpešto koncem meseca aprila.

Kodanj. Na včerajšnjem dvornem obedu je izustil kralj Kristijan govor, v katerem je zahvalil Bega, ki je rešil iz velike nevarnosti kralja Grškega in njega hči, princezo Marijo, ter je tako obvaroval stariše kraljeve velike srčne boli.

Trgovinske brojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 9.26 9.27 Pšenica za spomlad 1898 12.19 do 12.21 Oves za spomlad 6.56—6.58 Rž za spomlad 8.68. 8.70 Koruza za maj-juni 1898 5.48 5.49 Pšenica nova od 78 kil. f. 13.15—13.25 od 79 kil. 13.30 13.35 od 80 kil. f. 13.40—13.45, od 81. kil. f. 13.50 13.55, od 82 kil. for. —, —, —, ječmen 6.50 9.50 prosa 6.15. 6.45

Pšenica: ponudba smerne in povpraševanje dobro. — Predaja 18.000 m. st. Vreme: oblačno.

Kava. Kava Santos good average za feb. 86.75 za juni 87.50

Bamburg. Santos good average za mesec mare 80.— za maj 30.50 za september 81.25 za december 81.25.

Deležniki na banki nova 28 februarja 1898

	danes	predvč.
Državni dolg v papirju	102.70	102.55
„ „ v srebru	102.50	102.40
Avstrijska renta v zlatu	123.10	123.—
„ „ v kronah	102.85	102.80
Kreditne akcije	863.75	863.75
London 10 let.	120.15	120.15
Napoleoni	9.53	9.53
20 mark	11.75	11.75
100 italj. lir	46.22 1/2	45.20

Obitelj Vojska se zahvaljuje najiskrenejše za premnoge dokaze sožalja iz vseh slovenskih pokrajin, kakor tudi posebno iz Hrvatske, mej boleznijo in ob priliki izgube premilega in nepozabnega sina, oziroma brata

ANTONA VOJSKA,

drd. medicine.

Presrečno se zahvaljuje akademskim društvom v Gradu: „Triglav“, „Hrvatska“, „Srbadija“, rumunskemu društvu „Carmen Sylva“, bratom Čehom slovenskim trgovskim akademikom, prijateljskima družinama Kaube in Plank ter žalostni obitelji pl. Weissman za podaritev prekrasnih vencev, zbranim slovenskim akademikom za gniljivo petje in vsem prijateljem in znancem, kateri so spremili pokojnika do ondotnega kolodvora.

Najtoplejšo zahvalo izreka tudi za častno spremstvo na pokopališče v rojstnem mestu: Prečastitemu svečeništvu, akad. društvu „Triglav“, slovenskim akademikom, vsem narodnim društvom, preblagim gospicam, Dolenjskemu sokolu, slavnemu c. kr. činovništvu, gimnazijski mladeži, zastopnikom raznih društev, „Dolenjskemu pevskemu društvu“ za gniljivo petje, gosp. drd. Ivanu Oražen za nagrobno slovo, vsem darovalcem prekrasnih vencev, sorodnikom, prijateljem in znancem, ter vsem udeležnikom pokopa.

Novo mesto, (Rudolfovo), 25 febr. 1898.

Rojaki! Spomnite se družbe sv. Cirila in Metoda.

PRSNI PRAH (prah za izvoškeke)

(ne kašljaj).

najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zasliženju, nahodu in drugim kataralnim afekcijam. Škatljica z navodilom po 30 mvč. Dobiva se jedino v lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamoreh“ občinske palače, Trst.

Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

ZAVOD

za uniformiranje in civilna krojačnica

FRANA JIRAS

ulica Caserma št. 9

priporoča se za napravo uniform in civilnih oblik.

Postrežba poštena.

Zaloga vseh vrst za uniforme po originalnih tovarniških cenah.

Ženini in cenjene družine,

ki rabijo trdne pohištve in tapetarije, naj se namudijo ob takih zaloga

Viljelma Dalla Torre

v ulici Cordaiuoli

(blizu trga S. Giovanni), kjer najdejo dobiček na vsem. Via Cordaiuoli 2. MOJE POHIŠTVO DANESE SREČO Via Cordaiuoli 2.

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi

TRST

Via Riborgo 21 in Piazza vecchia 2.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonjin franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške

Sloveča vina iz Visa

v zalogi vin Via S. Lazzaro št. 4.

Opolo iz Visa po 34 novč. liter,

„ „ fino „ 36 „ „

belo sladko „ 40 „ „

Kakor tudi najfinejša desertna vina.

Prosto na dom od 5 lit. naprej.

Peter Benussi iz Visa.

Hotel Volpich
„pri črnem orlu“ (Aquila nera)
TRST
Via S. Spiridione, Corse, Via S. Nicolò,
najbolj v središču
popolnoma na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V prtilišču „Restavracija Pilsen“
od F. Volpicha.

MEHANIČNA DELAVNICA

Josipa Matzenik & Karola Aite

Via S. Catterina št. 5

vabi gg. kolesarje na ogled strojev, model 98, lastnega izdelka, iz najboljšega angleškega materijala; modeli elegantni, posneti po angleških in ameriških.

Gladek tok se jamči.

Popravičenja v tej stroki izvršujejo se točno in natančno. Prodaja pripadkov. — Lastna peč za nikliranje.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
Via Malcanton št. 1.
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bat konkurence.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki je zajedno URAR priporoča se toplo p. n. občinstvu za popravljanje vsakovrstnih ur. Udani Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitarie

Trdne cene
(Cenene razumejo se na debelo in s carine vred.)
Domáci pridelki.

Fišel:	Koko	100 K.	14.—	14.95
Mandoloni	svetlorudeči	9.50	—	—
mandolini	kanarček	—	—	—
behijski	beli veliki	16.50	—	—
beli mali	zeleni, delgi	8.75	9.—	—
okrogli	mešani hrvaški	10.50	11.—	—
mešani	štajerski	7.50	7.75	—
Kasle	fino štajersko	65.—	70.—	—
Ječmen	št. 10	12.—	—	—
„ 9	—	13.—	—	—
„ 8	—	14.75	—	—
Zelje	kranjsko	6.—	6.35	—
Rapa	—	5.25	5.50	—
Krompir	—	3.80	4.—	—
Prose	kranjsko	9.50	10.—	—
Leča	kranjska	—	—	—
spah	—	59.—	60.—	—
Mast	—	56.—	57.—	—
Kava	Mocca	146.—	147.—	—
Ceylon	Plant. fina	166.—	168.—	—
Peri	—	176.—	178.—	—
Portorico	—	147.—	148.—	—
Java	Malang	111.—	112.—	—
Guatemala	—	109.—	110.—	—
San Domingo	—	110.—	112.—	—
Malabar	Plant.	—	—	—
„ native	—	—	—	—
Laguayra	Plant.	—	—	—
„ native	—	—	—	—
Santos	fina	96.—	97.—	—
„ srednje	fina	90.—	91.—	—
„ srednji	—	84.—	85.—	—
„ ordinar	—	76.—	78.—	—
Rio	oprani	—	—	—
„ najfiniji	—	96.—	97.—	—
„ srednji	—	84.—	85.—	—
Sledkor	Centrifugal I. vrste	36.75	—	—
Concassé	—	37.75	—	—
„ v glavah	—	38.50	39.—	—
„ razkosani	—	38.50	38.75	—
„ srednji	—	21.50	—	—
„ Japan	fina	20.50	—	—
„ srednji	—	18.50	—	—
„ Raugon	extra	17.50	—	—
„ I.	—	14.50	—	—
„ II.	—	13.75	—	—
„ Petrolej	russki v sodih	10.75	—	—
„ v zabojih	od 29 kil.	16.25	—	—
„ Olje	italijansko najfinije	5.40	—	—
„ srednje	—	75.—	77.—	—
„ srednje	—	68.—	69.—	—
„ bombažno	amerik.	27.—	27.50	—
„ dalmatinsko	—	—	—	—
„ Limoni	Mesinski	4.—	5.—	—
„ Pomaranče	—	4.—	5.—	—
„ Mandoljni	Dalmatinski	zaboj	4.—	5.—
„ Bari	—	100 K.	—	—
„ Pinjoli	—	77.—	78.—	—
„ Sultani	—	86.—	88.—	—
„ Vamperli	novi	48.—	52.—	—
„ Gibe	—	36.—	37.—	—
„ Modra	galica	45.—	46.—	—
„ Rošči	Dalmatinski novi	22.—	22.50	—
„ Pulješki	—	—	—	—
„ Surove	Pulješke	12.50	—	—
„ „	—	13.25	13.50	—
„ Polenovke	srednje velikosti	16.50	16.75	—
„ „	—	88.—	—	—
„ „	—	38.—	—	—
„ „	—	40.—	—	—
„ Slaniki	v velikih sodih	—	—	—
„ „	—	—	—	—
„ „	—	—	—	—

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri av. Andreju)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

6.30 predp. v Hrpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 „ v Hrpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Hrpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj
2.15 popol. v Divačo.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divačo.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Hrpelje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
4.50 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja.

(Južna železnica (Postaja južne železnice.)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v Kormin.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.— „ mešani vlak do Münzschlaga.
Lokalna vlaka ob praznikih.
9.— „ v Gorico, Kormin, Červinjan.
4.25 „ v Nabrežino.

Tedenski vlak:

7.50 popol. (sreda) ekspres v Ostendo.

DOHOD:

6.55 predp. mešani vlak iz Münzschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.25 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.37 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.45 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.30 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežina
8.56 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.